

PEŘIMOV

List pro sousedy a chalupáře

VIII. ročník

dokončení z první strany

budou promítnuty záběry z počátku pořádání Peřimovských desítek. Můžeme zavzpomínat na ty, kteří již nejsou mezi námi, anebo jak jsme byli ještě mladí. Bude nás velice těšit Vaše hojná účast jako projevený zájem o to, že Peřimováci se opět budou mít kde sejit.

Ve třídě byvalé školy jsou již zhotoveny tři oddělené místnůstky pro holiče, pedikúru a malá čekárna. Myslím, že tak do měsíce by mohla být akce dokončena a pak již Vám dáme vědět, jak se tyto služby dají využívat.

Opět Vám všem chci připomenout, že u samoobsluhy je kontejner nejen na PET lahve, ale na všechny obaly z umělé hmoty. Za tento tříděný odpad dostane obec zapláceno. A tak Vás všechny prosím, tříděte odpad! a nedávejte všechno do kontejneru ke kravínu. Zároveň Vás prosím, abyste u kontejnerů udržovali pořádek – prostory nejsou obecní a jsou na očích všem, kteří jdou kolem kravína.

Je čas prázdnin a dovolených. Využijte své volno k načerpání nových sil pro další práci. K tomu Vám všem přeji hezké počasí, hodně sluníčka a chvíle strávené s těmi, se kterými je Vám dobře na duši.

B. Holubcová, starostka obce

Další informace

SDH v Peřimově si Vás dovoluje pozvat na 14. ročník soutěže hasičských družstev mužů a žen

O PUTOVNÍ POHÁR SDH PEŘIMOV.

Soutěž se koná **22. července 2006 od 9:30.**

- Tradiční **pout'** se letos uskuteční na obvyklém místě opět první srpnovou nedělí.
- **Krakonošovy letní podvečery** se konají v Jilemnici od středy 12. 7. do soboty 15. 7. 2006. Kromě bohatého kulturního programu zde budou v podloubí radnice prezentovány i jednotlivé obce svazku Jilemnicko včetně Peřimova.

Střípky ze mlejna

Peřimov je nejen místem zajímavých přírodních zákoutí a cenných roubených chalup, ale je také místem, kde se narodilo několik významných osobností, o kterých toho bohužel dnes již mnoho nevíme. Připomeňme si dnes alespoň jednu z nich, od jejíhož narození uplynulo plných 225 let.

Psal se rok 1781. V Peřimově v čp. 75 se 22. ledna narodil rodičům Josefovi a Magdaleně Opočenským chlapec. Když byl v říjnu toho roku vydán toleranční patent, přihlásila se rodina, patřící do této chvíle k zástupu tajných evangelíků, k libštátské církvi helvétského vyznání. Hoch dostal při křtu v mříčenském kostele jméno Jiří Jan. Rodná matrika poznamenává u otce, že byl casarius, tj. domkař. Žil patrně u zámožného příbuzného v tzv. smrkovském mlýně na dolním konci Peřimova.

O dětství Jiřího víme málo. Vlastně jen to, že byl mezi prvními desíti českými hochy, kteří byli vybráni ke studiu v Uhrách. Po ukončení gymnazijních studií v Lučenci odcházeli do Šárošpataku, Debrecína a Pápy na tamější bohoslovecké fakulty. Ve všech předmětech měl vždy výborný prospěch, ale z neznámých důvodů (což mohly být důvody rodinné, politické či např. morová epidemie) studia dokončit nemohl. V roce 1807 se stal kazatelem reformovaného sboru v Čermné u Lanškrouna. O tři roky později se oženil s Karolínou Sárou Florkovou z Liptálu a narodilo se jim šest dětí. Poté působil jako farář ve sboru v Klášteře u Opočna a v roce 1829 přesídlil do Jimramova, kde se stal moravským superintendentem a kde také ve věku 61 let zemřel.

Zpracováno podle Evangelického kalendáře 1981

Foto: V. Jiřišta, pout' 2004

Vážení spoluobčané,

jako když proutkem mávne a je tu druhá polovina roku. Chtěla bych Vám přiblížit nejdůležitější akce obecního zastupitelstva.

S VČE se již od časného jara připravovalo souhlasné prohlášení majitelů pozemků, jichž se bude dotýkat nové vedení zemním kabelem od školy též jako posílení pro novou zástavbu, aby mohlo být vyvoláno řízení pro vydání územního rozhodnutí.

VČE Jičín má v tomto roce ve svém investičním záměru položit zemní kabel a při té příležitosti dodělat vrchním vedením nový rozvod elektřiny horního konce Peřimova. Obecní úřad chce na sloupy VČE umístit nové osvětlení. I tato akce musí být dovedena až do stavebního povolení. Minulý týden proběhlo též řízení za účelem vydání územního rozhodnutí na akci „cesta s odpadem“ k pěti novým parcelám, z nichž čtyři jsou již prodány.

Vnitřní úprava klubovny byla zkolaudována téměř bez připomínek v úterý 27. 6. Budova bude ještě vybavena hasičskými přístroji. Zastupitelstvo na své schůzi rozhodlo klubovnu otevřít a seznámit Vás s výsledkem rekonstrukce. Chtěla bych proto všechny občany Peřimova i rekreanty pozvat dne 15. 7. 2006 od 14.00 na společné posezení s malým občerstvením. Při této příležitosti *dokončení na poslední straně*

Z obecního úřadu

Srdečně zveme všechny občany na **slavnostní otevření rekonstruované klubovny,**

které se uskuteční

v sobotu 15. července 2006 ve 14.00.

Kromě prohlídky zrekonstruovaných prostor budete mít příležitost zhlédnout záběry z prvních ročníků Peřimovské desítky. Pro všechny návštěvníky bude připraveno občerstvení.

- OÚ zvažuje možnost zřízení **bezdrátového připojení k internetu** pro jednotlivé občany. Tarif: NetAir 2.4 512/512 kbps – G8, limit: neomezeně a agregace 1:30, cena: jednorázový poplatek 4500 Kč, měsíčně 399 Kč. Všichni zájemci se mohou nezávazně přihlásit v místní prodejně nebo přímo na OÚ.
- Na konci října proběhnou **volby do obecního zastupitelstva.**

Stalo se

Peřimovská desítka

21. 5. proběhl 24. ročník Peřimovské desítky. Za pěkného počasí se na startu sešlo stejně jako loni celkem 46 závodníků od 11 do 79 let, z toho 3 dorostenci a 7 žen. Mezi ženami dosáhla nejlepšího času opět Táňa Metelková (21:33), mezi muži byl nejrychlejší Jiří Čivrný (33:10) v kategorii do 40 let a těsně za ním pak Stanislav Kynčl (33:14) v kategorii do 50 let. Peřimov byl tentokrát zastoupen 4 závodníky – Radkem a Janičkou Pajkrtovými, Lubošem Jiříštou a Martinem Jiříštou, který obsadil ve své kategorii dokonce 3. místo skvělým časem 40:10. Spolu s dalšími pěti Mříčeňáky tak nejmladší věkové kategorie letošní Desítky ovládli místní, což se zřejmě přihodilo jen v těch úplně prvních ročnících. Další Peřimováci pak zajišťovali bezproblémový průběh celého závodu při prezenci závodníků, měření času, zajišťování občerstvení atd. Poděkování tak patří také sponzorům závodu – OÚ Peřimov a firmě SOFT PRAKTIK – prodej počítačů – Ing. Petr Louda.

Výsledky volby do Poslanecké sněmovny Parlamentu ČR v Peřimově, které se konaly ve dnech 2. a 3. června 2006:

1.	ČSSD	46 hlasů	39,31%
2.	ODS	30 hlasů	25,64%
3.	KDU-ČSL	17 hlasů	14,52%
4.	Strana zelených	7 hlasů	5,96%
	KSČM	7 hlasů	5,96%
6	SNK-ED	5 hlasů	4,27%
Strana zdravého rozumu, NEZÁVISLÍ, US-DEU, Pravý Blok a 4VIZE získaly po 1 hlase, ostatní strany nezískaly žádný hlas.			

Voleb se zúčastnilo 117 ze 163 voličů, tedy 71,78%.

Oproti minulým volbám si v Peřimově výrazně polepšila ČSSD (získala navíc 25 hlasů), mírně si polepšila i ODS (navíc 4 hlasy), z tradičních stran nejvíce ztratili komunisté (8 hlasů).

Dětský výlet

Dne 27. 5. 2006 jsme si vyjeli do Prahy. Celou noc přšelo a i ráno to nebylo lepší. Praha nás ale přivítala pěkným počasím. Prohlédli jsme si letiště v Ruzyni. Nejen letadla, ale i jezdeckí schody, výtah i košíky na zavazadla naše děti zaujaly. Dále naše cesta vedla do botanické zahrady, zoo a do Trojského zámku. Viděli jsme mnoho hezkých věcí.

Jana Pajkrtová

Společenská kronika

Novým občánkem Peřimova se 21. 1. 2006 stal Lukáš Holubec, čp. 83 a 10. 3. 2006 Jakub Repaský, čp. 141. Oběma přejeme hodně zdraví a rodičům dostatek lásky a trpělivosti.

Z dopisů

Praha 12. 3. 2006

Milé duše z obecního výboru!

Obracím se s důvěrou a prosbou na Vás, abyste napsanou vzpomínku z mého útlého mládí předali redakci pro časopis Peřimov. Je to prostá, čistá vzpomínka na poválečná léta z mého dětského života a vlastně z míst, která skutečně jsou už jen vzpomínkou!

S díky a pozdravem

Sláva Janata

Myslím, že ta moje předvánoční zdravotní příhoda byla jakýmsi varováním – „Bohuslave, neplníš sliby!“ Totiž, snad před třemi lety mne požádal Standa Lukšu – od Dubu – že pamětníci by se měli rozdělit o vzpomínky na události, které v obci už snad nikdo nepamatuje.

Vzpomínám si na starého dědečka Kadlů – Opočenského z čísla 58 – když nám malým dětem, které jsme seděly na Kadlovic stříšce, vypravoval zážitky i válečné hrůzy z bitvy u Hradce z roku 1866. Co to bylo pro nás děti za zážitky, strachy jsme ani nedutaly a dědeček přitom soukal outek na cívečky do člunků pro syna Pepíka, který vedle ve velké sednici kalcoval. No dědečkovi bylo už také hodně let přes devadesátku.

Proč Vám to říkám, že snad i já bych Vám moh něco vyprávět po té svojí pětadevadesátce. Nebojte se, děti, nebude to něco z války, ale povím Vám, jak jsme prožívali masopustní outerek, když nás pan učitel Kosina vedl ke Kolářům na sál na vpravdovou masopustní tancovačku. Bylo to myslím tak roku 1920 – 21. To víte, bylo už po světové válce, žilo se skromně. Ale naše maminky si svoje děti vyšťafirovaly. Holky měly mašličky na hlavě, no a kluci pod krkem na čisté košili buď pintu nebo aspoň mašličku. Když se přišlo ke Kolářům do síně, to už u schůdků čekala stará Krejčíčková babka s putenicovým košem a v něm samé kornoutky s certlemi nebo bonbónky. U ní si kupovali holky ty sladkosti, aby si jich kluci víc všímali. No a my kluci jsme se tlačili nahoře u šenku a kupovali limonády se sklenčkou. To holkám na přípitek. To už se v sále mládí řadilo do skupin – holky pod okny k silnici no a kluci naproti pod okny k potoku.

Abych nezapomněl – u vchodu stál opravdový muzikantský sbor v čele s Oldou Čermákem s housličkama a krejčím Jakoubkem, který na svoji basu tvrdil muziku. Rej začal, když muzikanti spustili polku. Snad došlo i k přetahování – se kterou dřív, však se na všechny dostalo, tancovali všichni – polka skončila a to už z nás kluků si každý vedl svoji tanečnici ke stolku, aby ji poctil přípitem a holka rozbalovala kornoutek a podávala klukovi tu sladkost. To víte, že na oko jsme se tvářili blaženě, ale obezřele sřežili, aby tanečnice moc nepila ze skleničky s limonádou – nejvíc tak dva klůty, aby zbylo pro další tanečnice. Zábava pokračovala a naše maminky nás kluky nenápadně napomínaly: „Teď musíš jít pro tu, aby nás nepomluvili, nebo že jí pohrdáš, že je jen z podruží!“ Tak se dostalo na všechny, radost a spokojenost nám všem zářila z očí, tváře nám hořely nachem dětského mládí, až ten vymezený čas uplynul a z chóru se ozval sám kapelník: „Poslední kousek! Malí půjdou hajajá a ti čekající, velký, půjdou tananál!“

Všechno krásné musí končit! Maminky rychle sebraly svoje ratolesti, protože je doma čekala denní povinnost – chystat večeři i nezbytná práce s dobytčím. To víte, že žádnému se nechtělo opustit to radostné masopustní rejdní, o kterém se mezi námi mladými i ve školních lavicích dlouho šuškal!

„Já vím, že dnešní mládež má pestřejší zábavy, ale co je to platné, na masopustní outerek u Kolářů na sále, se vzpomínkou na milého pana učitele Kosinu, se už nikdo nepamatuje!“
Zkrátka - Kolářova hospoda není!

Bohuslav Janata